Л. А. Дяченко,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри туризму;
Сумський національний аграрний університет, м. Суми;
О. К. Сидор,
викладач вищої категорії,
кафедра лабораторної медицини;
Львівська медична Академія імені А. Крупинського, м. Львів

СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сучасні умови, у яких перебуває Україна, характеризуються нестабільністю, воєнними подіями, зниженням рівня життя та зайнятості населення тощо. Дослідження показали, що «партнерство соціальне – ідеологія, форми і методи узгодження інтересів різних соціальних груп і їхніх членів з метою конструктивного співробітництва [1, с. 699].

Соціальне партнерство, як різновид соціального діалогу, передбачає наступне:

- проведення взаємних консультацій з питань взаємодії роботодавців та закладів вищої освіти, які готують фахівців сфери туризму;
- нормативно-правове регулювання соціального партнерства;
- активна участь роботодавців у побудові процесів якісної освіти;
- залучення інвестицій роботодавців сфери туризму та держави у матеріально-технічну базу закладів освіти;
- співпраця з роботодавцями, де студенти проходять виробничу практику;
- співпраця з галузевими профспілками;
- міжнародна співпраця тощо.

Соціальне партнерство – це здатність організацій та підприємств оцінювати наслідки своєї діяльності, вплив на довкілля тощо.

Виявлено, що до низки проблем, які характерні для соціального партнерства, при підготовці фахівців сфери туризму, у т.ч. медичного туризму, відносяться наступні:

- розвиток інформаційних технологій, що змінює умови на ринку праці та його практичне використання в навчальному процесі;
- економічні кризи та нестабільний розвиток національної економіки;
- інфляційні процеси;
- побудова узгоджених програм соціального партнерства між закладами вищої освіти та роботодавцями, а також державними структурами тощо.

Завданням, яке потребує вирішення, при розвитку соціального партнерства, є пошук ефективних рішень, що забезпечать випуск конкурентоспроможних фахівців, здатних вирішувати проблеми підприємств сфери туризму, у т.ч. медичного туризму.

Для оптимізації взаємодії між роботодавцями та закладами вищої освіти, для перспективного розвитку соціального партнерства, є необхідним впровадження низки практичних заходів, а саме:

- оновлення навчальних програм відповідно до вимог ринку праці;
- мотивація студентів ВНЗ до придбання якісних знань;
- вивчення передового досвіду з розвитку соціального партнерства при підготовці фахівців сфери туризму;
- навчання студентів основам підприємницького та креативного мислення;
- запрошення цікавих лекторів до виступів у системі вищої освіти та проведення тренінгів;
- навчання студентів по створенню власних бізнес – планів та бізнес – проектів тощо.

Креативність – це характеристика комплексу здібностей людини, які дають їй змогу навчатися якісно усьому новому, на творчому рівні розв'язувати певні завдання; характеристика специфічного творчого процесу, пов'язаного з втіленням якісно нових підходів вирішення певної проблеми. Варто звернути увагу на важливість впровадження соціальних програм у спільній взаємодії учасників ринку вищої освіти, державних структур, підприємств тощо. Соціальні програми – виклад основних положень діяльності соціальних інституцій чи організацій на перспективу [2, с. 352].

Окремо варто зазначити про важливу роль педагогічного персоналу у навчальних процесах, а саме:

- варто використовувати різні методи колективної роботи;
- є необхідним ставити студентам до розв'язання реальні завдання, які виникають у підприємствах сфери туризму;
- необхідно розвивати індивідуальні професійні навики у студентів при проходженні навчальних практик;
- надзвичайно важливим є розвиток у студентів індивідуальних креативних якостей, ініціативності, тощо.

Система вищої освіти повинна готувати наступне покоління, представники якого будуть готові до викликів сучасного світу.

У висновках слід зазначити, що соціальне партнерство, при підготовці фахівців сфери туризму, дозволяє оптимізувати освітні процеси у ВНЗ, забезпечити вищий рівень конкурентоспроможності випускників, сприяти власному саморозвитку молоді, дозволить отримати їм нові знання, вміння та компетенції тощо.

Список використаних джерел

1. Економічна енциклопедія : у трьох томах. Т.2. Київ : Видавничий центр «Академія», 2001. 848с.

2. Городяненко В.Г. Соціологічна енциклопеді. Київ : Академвидав, 2008. 456 с.